

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 58.

Z KRAKOWA DNIA 21 LIPCA 1819 ROKU WE ŚRODĘ

Z Warszawy d. 13 Lipca.

W imieniu Najjaśniejszego
ALEXANDRA I.
CESARZA WSZECH ROSSYY, KRÓLA
POLSKIEGO, &c. &c. &c.,
X^{te} NAMIESTNIK Królewski w
Radzie Stanu.

Zważając, iż wszelkie dobra, fundusze i własności zniesionych w roku bieżącym zgromadzeń i instytucyj duchownych, przeznaczone są w zastępstwie Starbu publicznego na uposażenie duchowieństwa, że odtąd przechodzą pod Administracyją ustanowionę pod dniem 3 Kwietnia roku bieżącego od Rządu osobno deputacyi, i że przez to do ostatecznego rozporządzenia, dobra, fundusze i własności te uważane być muszą jak inne dobra i własności Rządowe, na wniosek Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, i po wysłuchaniu zdania ogólnego zgromadzenia Rady Stanu, postanowiliśmy i stanowimy:

Artykuł 1. Dobra, fundusze i własności zniesionych zgromadzeń i instytucyj

duchownych co do stosunków prawnych począwszy od dnia 1 Czerwca r. b. uważanemi będą w równi z majątkiem Rządowym, dopóki zostawać będą pod Administracyją Rządową, co jednak nie ma naruszać w niczem prawnych w tej mierze stosunków, które wypływają z przeszłości.

Art. 2. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku praw umieszczone być ma, Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, i innym władzom w czem do której należy, zalecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyjney dnia 26 Czerwca 1819 r.

(podpisano) *Zatęczek.*

Minister Wyznań Radca Sekretarz Stanu
i Oświecenia Jenerał Brygady
(podpis:) *S. Potocki.* (podpis:) *Kossecki.*

*Delegacyja Administracyjna w Zastępstwie
Rady Stanu Królestwa Polskiego.
Postanowienie X^{te}cia Namiestnika
Królewskiego na dniu 3 b. m. i r. zapadło*

w słowach :

W Imieniu Najjaśniejszego
ALEXANDRA I.
Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego
&c. &c. &c.

XZĘ NAMIESTNIK Królewski w
Radzie Stanu.

Zważywszy, że dotychczasowy sposób przepisany dla Delegacyi Administracyjney Ustawą Naszą z dnia 25 Października 1817 r. bezpośredniego przez Poczty Amty Dzierżawców do obrony wzywania, nie zupełnie zamierzonemu odpowiada cełowi z powodów: iż niektórzy Dzierżawcy powymierali, inni do odległych od pierwszej Dzierżaw, inni nakoniec do obcych przenieśli się kraiów, dla czego wezwanie Delegacyi albo za późno wręczonem bywa, albo po kilkumiesięcznym po stacyach pocztowych biegu zwraca bezskutecznie; chcąc więc z jednej strony zapewnić pośpiech w działaniu, z drugiej dla Dzierżawców pewną wiadomość, na której im samym, ich sukcesorom lub kautorom wiele zależeć może, postanowiliśmy i stanowimy:

Artykuł 1. Dzierżawcy, którzy z dóbr dzierżawionych wyszli, a których z tego powodu mieszkanie jest niewiadomem, również Sukcesorowie zmarłych, jeżeli w tychże szmym dobrach nie mieszkają, mają być przez pisma publiczne do obrony wzywani.

Art: 2 Dla Dzierżawców w kraju szczęciotygodniowy, dla Dzierżawców zaś za granicą zamieszkałych, trzechmiesięczny stanowimy termin, w przeciągu którego, zaczynając od dnia wychodzącego tu w Warszawie obwieszczenia, swe wnioski i obrony do Delegacyi Administracyjney

odawać mają.

Art: 3. Jeżeli w oznaczonym czasie Dzierżawcy sami, ich Sukcesorowie, inne upoważnione osoby obrony nie złożą, Delegacyia Administracyjna po upłynionym bezskutecznie terminie zaocznie sprawę ostatecznie rozsądzać będzie.

Art: 4. Postanowienie to Nasze po trzykroć przez Gazety ma być ogłoszone, a od dnia 1go Sierpnia r. b. stać się obowiązujące, wykonanie którego Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, oraz Delegacyi Administracyjney polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyjney dnia 3go Lipca 1819 r.

(podpisano) *Zajączek.*

Minister Prezydujący w Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu

(podp:) *J. Węgleński.*

Radca Sekr: Stanu Jenerał Brygady

(podp.) *Kossęcki,*

Zgodno z Oryginałem:

Radca Sekretarz Stanu, Jenerał Brygady

(podpisano) *Kossęcki.*

Ninieyszem, stosownie do artykułu 4go tegoż postanowienia, dla wiadomości stron interessowanych do publiczney podaie wiadomości.

Działo się w Warszawie dnia 9' Mca Lipca 1819 roku.

(Podpisano) Radca Stanu Vice-Prezes

Kozmain.

(Podpisano) *Karczewski*

Assessor Pisarz.

EKONOMIIA POLITYCZNA.

Indocti discant et ament meminisse periti.

Niech się uważają nieświadomi, niech sobie przypominają uczeni.

Początek.

Jeżeli od oświecenia publicznego, jak o tem nie ma wątpliwości, zależy szczęście rodzaju ludzkiego, również jest prawdą nie zaprzeczoną, że od zamożności krajowej zależy rękojmią oświecenia. Trudno jest uczyć się o głodzie, trudno pracować głową, kiedy ręce nie mają odpoczynku: dla tego też ubogi stan naszych włościan był zawsze największą przeszkodą do ich oświecenia. Oświecenie i zamożność kraju powinny iść frontem w jednej linii: na próżnobyśmy chcieli posunąć oświecenie, jeżeli zamożność w tyle zostanie, nie będzie w dziele naszym harmonii; od wspólnego bowiem dopomagania sobie tych dwóch najistotniejszych władz, zależy dźwignienie się narodu naszego i postęp cywilizacji krajowej.

Niech inni, odsunąwszy na bok wszelkie osobistości, dążą w chwalebny zamiar oświecania opinii publicznej; niech nam wykażą w całej świetności tę wielką siłę moralną, która się opiera na wzajemnym zamiłowaniu praw i obowiązków człowieka, ja sobie obieram zawód dopomagania im w ich celach, okazaniem, że niedostatek jest także wielkim tyranem, że ubóstwo tak dobrze jak ciemnota prowadzą do wielu błędów, i że z jednej strony nędza również jak z drugiej arbitralność, stała się początkiem do wszystkich występków moralnych. „ Si le defect de lumieres est le pere de tous les crimes, la pauvreté en est la mere. „ Labruyere. (Jeżeli ciemnota jest oycem zbrodni, ubóstwo może być uważane za jej matkę)

Ekonomia polityczna jest nauka, która podaje sposoby z bogacenia się, nie tylko bez krzywdy bliźniego, ale nawet z pożytkiem narodu. Starożytni nie znali Ekonomii politycznej. Prawo mocniejszego i niewola osobista rzuciły grubą zasłonę na tę dziesiątą Muzę, która dopiero zająśniała za naszych czasów w całej swojej okazałości. Adam Smith, Anglik, żyjący około połowy wieku XVIII. to jest lat temu najwięcej 70. Patriarcha wszystkich Ekonomistów, pierwszy nam okazał iey korzyści i powaby, a nadewszystko iey świętą moralność. Ludzie przyzwyczajeni zbierać, nauczeni nawet nie źle rozrządzać tem co zbierali, postrzegli z zadziwieniem, przeczytawszy dzieło Adama Smitha, że nie znali sztuki siebie z bogacenia. Inni, którzy bystrzej szem okiem zagłębili się w tem dziele, poznali jakie niesłychane światło rzuca na czynności administracyjne Rządu; a ze skutków jakie z tych czynności muszą koniecznie wynikać, doszli, że największe polityczne zmiany, i upadek niejednego Państwa, pochodzą z niewiedomości Ekonomii politycznej.

Mówić o tej pięknej nauce, rozwiłać dzieła uczonych Ekonomików w sposobie potocznej rozmowy, bez żadnych przeto deklamacji i uniesień; zbierać w treści i na ćwiartkach publicznego pisma jakim jest gazeta, co się znajdzie w obszernych księgach: to będzie przedmiotem dosyć długiej rozprawy, która częściami czyli dwa razy na miesiąc, ma wychodzić w Gazecie Warszawskiej. Jeżeli zbłądzę, w ciągu tego opowiadania, mam nadzieję, że się znajdą tacy, którzy mię oświecą, którzy mając równe a może i większe odemnie pra-

wo pisania o tej nauce, powinni być i będą niejako cenzerami moimi. Nie czynę zaś kroku tego, iakobym powątpiewał o dobroci xiążek, wydanych już w tej mierze w Polskim języku; lecz sądę, że iako trudniejsze do nabycia osobom zwłaszcza na prowincyi zamieszkałym i nie tyle w ogólności upowszechnione ile gazeta, nie osiągną we względzie nauki tych dobroczynnych zamiarów, którychby się po ich dobroci spodziewać należało.

Ekonomia polityczna dzieli się na dwie wielkie części. Pierwsza obejmuje wszystkie sposoby produkcyi, druga wszelkie rodzaje konsumpcyi. Pierwsza uczy zarabiać, druga używać: jedna mówi o przychodach, druga o wydatkach. Ludzie, którzy całe życie zarabiają, którzy całe życie muszą czynić wydatki, powiedzą zapewne: „Cóż tu w tem nowego? wszakże my to wiemy od dzieciństwa? „. Nato jest taka odpowiedź: niech będą cierpliwi, a koniec pokaże czy są biegli w Ekonomii polityczney.

Praca jest pierwszym warunkiem z bogacenia się; lecz nie tylko że nie każda praca zarówno prowadzi do tego celu, ale są owszem prace, które w niczem nie pomagają zamożności krajowej. Tu się zaraz różnią Ekonomisci, których jednak łatwo pogodzić możemy. Ci co chcieli poprawiać Patriarchę Smitta, utrzymywali, że każda praca jest pożyteczna czyli produkcyjna, iak prędko przynosi dochód pracującemu: Adam zaś Smit, przeciwnie naucza, że śpiewak np. który chociaż jest dobrze zapłacony za swoją pracę, nie może się jednak równać z rolnikiem ani z piekarzem, i bo słowa tamtego, iakkolwiek mile i przyjemne, z wiatrem ulatają, a

tych zarobek przeciwnie jest dobrodziejstwem dla kraju. Otóż zaraz widzimy, z kąd wyszło nieporozumienie! Oyciec Ekonomistów miał na celu zamożność krajową, a tego dzieci miały tylko na względzie prywatny interes.

Jak nie każda praca jest pożyteczną, czyli produkcyjną we względzie zamożności krajowej, tak nie wszystkie wydatki czyli konsumpcye są we względzie tejże zamożności szkodliwe. Wielka naprzykład zachodzi różnica wydać 300 czerwonych złotych na szale, albo wydać taką sumę na osuszenie łąki lub wykarczowanie pola. Materia szalów jest wprawdzie ważną w przedmiocie spokojności czyli polityki domowej; lecz materia łąk osuszonych jest jeszcze ważniejszą w przedmiocie Ekonomii polityczney.

Naród, który tyle zawsze nie co rok ile zarobi, żyje w ustawicznym niedostatku i nie łatwo może być oświeconym. Oszczędność jest więc drugim warunkiem z bogacenia się; ale nie ta oszczędność gminna, która maruje użycie produktu, gousnem jego przechowywaniem, lecz oszczędność, która zbywające od potrzeby rzeczy obraca na wsparcie pracy pożyteczney. Kapitał zatem w stylu Ekonomii polityczney, nie jest pieniądz zbity do kufra i dobrze na klucz zamknięty, ale produkt bądź w pieniądzach, bądź w ezemkolwiek, który musi pracować na zdobycie nowych produktów. Kowal, który ujął potrzebie i kupił żelaza; otciego kapitał. Rolnik, który się dochował zaprzęgi, zebrał także kapitał. Wyrobnik, co ima tylko dziesięć palców, jest naylichszym kapitalistą.

W miarę wzrostu kapitałów, wzrasta przemysł. Przemysł jest trzecim warunkiem z bogacenia się: im więcej będzie w roku jednym dochodów i obróconych na kapitał, tem więcej będzie w kraju sposobów zarobienia, tem więcej przemysłu. Ztąd wynika reguła powszechna: „Kto żyje nad intratę, ten jest nieprzyjacielem zamożności krajowej: kto oszczędza z intraty i oszczędność obraca na zarobek, ten z bogaca i ożywia przemysł; kto ani żyje nad intratę, ani z intraty nie oszczędza, ten ani szkodzi przemysłowi, ani go też nie ożywia.” — Druga reguła powszechna: — „szkodzi przemysłowi każdy ten, który chociaż nie żyje nad intratę, sam jednak utrzymuje się tylko z zarobku innych.”

Porządek jest czwartym warunkiem z bogacenia. Zależy jedynie od dobroci administracji krajowej. Nie uciskać włościan; nie zrywać tego kwiatu, który może wkrótce przynieść najpiękniejsze owoce; przepisać równe prawa dla wszystkich mieszkańców; aby zarobiony produkt rozchodził się pomiędzy ludzi według stopnia wartości pracy każdego, ubezpieczyć kredyt, który jest największym i można mówić nieograniczonym kapitałem, przez dopilnowanie wiary publicznej; ustanowić jednolite miary i wagi; urządzić monety; ułatwić żeglugę za pomocą kanałów i rzek spławnych; poprostować drogi i te twardemi pod ciężary u zynić; nakoniec zbliżyć handlowe czynności za pomocą giełd, i dawać oko na kabalistów czyli prakupniów targowych: te są najgłówniejsze punkta porządku we względzie zamożności krajowej.

Koncząc te ogólne rysy, z których

się składa nauka Ekonomii politycznej, niech mi wolno będzie użyć tu obrazu, który dosyć nie źle przypomina treść naszego przedmiotu. W okolicach Ulmu, nad brzegami Dunaju, w kraju Bawarskim, leży wieś nazwiskiem Dirstein. Na środku tej wsi na wielkim placu stoi kolumna w kształcie piramidy czworobocznej, która dla swojej proporcji i okazałości, zwabia na siebie oczy wszystkich przejeżdżających. Kula złota, osadzona u wierzchu kolumny, na poczwornem ostrojkacie, zdaje się być jedynym przedmiotem tego pięknego pomnika: iakoż bardzo łatwo przekona się o tej prawdzie każdy, kto przeczyta na spodzie podstawy te słowa, złotemi literami: Na jednej stronie: Praca. Na drugiej: Oszczędność. Na trzeciej odwrotnej: Przemysł. Na czwartej: Porządek. Myśl tak piękna, godną była krajów Niemieckich, które we względzie Ekonomiki, są prawdziwym jędrzem obdarzone. Zbieg do góry tych czterech początków swobody ludzkiej, utworzył kulę złotą, a ta kula złota wyobrażająca berło zamożności krajowej, wzniesiona do szczytu piramidy, jest panującym skutkiem i owocem owych czterech żywiołów, z których iakoż ze źródła najezystszego, wypływają bogactwa Narodów.

Gerard Maurycy Witowski.

Z Wiednia d. 8 Lipca.

Podług ostatnich doniesień pod d. 30 Czerwca z Perugia J. Cesarzowicowska Mość Arcy-Xiężna Karolina przychodziła tak dalece do zdrowia, iż NN. Cesarstwo zamysłali d. 5 Lipca wyjechać z Perugia, przenocować w Arezzo, zabrać tam 6, a 7go stanąć w Florencyi.

J. C. K. Mość udzielił najlaskawiej

Kawalerowi de Billeford na wynalezione przez niego wiatraki z żaglami na 8 lat na całą Monarchią przywilej.

Gazeta Pragska donosi pod d. 2 Lipca z Karlsbadu, że d. 1 o godzinie 10 w wieczor przybył tam J. Królewicowska Mość Następcy tronu Pruskiego, wysiadł do mieszkania Xcia Blüchera, a nazajutrz rano zwiedził źródła wod tamtejszych i przechadzki. Na wieczór proszony był na bal do Xcia Blüchera, lecz wymówił się, i odwiedziwszy Xcia Karola Schwarzenberga, i zjadłszy obiad u Xcia Blüchera, odjechał tego dnia o godzinie w pół do drugiej z południa przez Elbogen, gdzie dwie godziny zabawił, do wod Franciszka i NoreMBERG. (D. 3 przejechał przez NoreMBERG.)

Z Berlina d. 13 Lipca.

N. Król nasz wyjechał d. 9 b. m. z Potsdama na kąpiele do Teplitz i d. 10 tam stanął

Gazeta tutejsza Vossa zawiera następujący artykuł: — Przedsięwzięte w wielu miejscach tak w Prussiech, jako i w innych Niemieckich krajach środki do przekonania się o odkrytych tajnych demagogicznych związkach, przyniosły nader ważne i przekonujące dowody nie tylko o istnieniu tych związków, ale nawet o rewolucyjnym ich dążeniu; schwytano nawet kilkokrotnie roztrząsany zupełny plan nadania Niemieckiej Ojczyźnie republikańskiego kształtu rządu. Powyższe środki tyczały się nie tylko Studentów, którzy może więcej do demagogicznych tych związków wpływali, ale całkowitego ich rozgąszenia, o których bez zaszkodzenia ważnemu i dobroczynnemu celowi nie można jeszcze dalszych szczegółów udzielić publiczności.

Z Paryża d. 3 Lipca.

Zdać się, że pierwszy wyjazd nie bardzo służył Królowi, gdyż wczoraj s'ua chęł znowu Mszy w pokojach; przewłował jednak potem na radzie Ministrów. Nie sądzą, aby posiedzenia izb przed 20 Lipca zakończyły zostały.

Miasto Kolmar wyniesione zostało na stopień dobrych miast Królewskich.

Hr. Capodistrias oczekiwany jest w krótkce w Paryżu.

Podług Dziennika "la Renoméé," Lafayette odezwał się pierwszy z mównicy za więzucem Francuzkim na wyspie S. Heleny. Powyższe pismo proponuje, aby dla ulepszenia jego zdrowia przenieść go do której z twierdz Europejskich.

Jeden z Dzienników tutejszych nagania i ęszczony tu teraz zwyczaj nazywania odzwrotnych przy pałacach iak dawniey Szwajcarami. Nie należy poniżać żadnego narodu; o niewolnikach powiedzieć tylko można, że są Murzynami, iak dawniey nazywano ich Helotami.

Rzekomy Naczelnik, czyli (iak go nazwano) Król Indianow Eneyd, Cornelius Salionta, o przybyciu którego z całą rodziną do Bordeaux niedawno doniesiono, jest to włączający się z swoją kompanią tanieznik linowy, który iako dziki chce w Paryżu za zapłatą okazać swoje sztuki, iak już po drodze w Nior d. 22 z. m. za opłatą po 2 Franki i 60 cent. uczynił.

Rząd pozwolił wygnanemu Hr. Fortin-Janson przybyć po chorą jego żonę i wywieść ją dla dla poratowania zdrowia do Nicei.

Z Londynu d. 2 Lipca.

Hr. Liwerpool wniósł d. 30 Czerwca do wyższej izby w imieniu korony bill

ułaskawienia potomstwa zmarłego w więzieniu Lorda Edwarda Fitzgerald, którego sromotny czyn za należenie do buntu w Irlandyi na dzieci jego przez parlament Irlandski rozciągnięty został. Terazniejszy bill znosi tam ten, i pozostałe po nim dzieci, Edward Fox Fitzgerald i Ludwika Maryia przywrócone są do zupełnych praw poddanych Angielskich.

Margrabią Tavistok podał wczoraj niższej izbie prośbę od 1800 mieszkańców Liwerpoolu, którzy nie mają głosu przy obieraniu członków do parlamentu. Proszą w niej o odmianę parlamentu, i aby im na przyszłość wolno było obierać swoich reprezentantów. Na końcu dodają życzenie, aby prośby ich nie położono na stole, ale wzięto ją pod rozważenie. — P. Burdet korzystając z tej okazji, ponowił dziś coroczny swój wniosek o reformę parlamentu. Mówił przeszło dwie godziny, i przyozdobił nawet swą mowę łacińskimi przysłowiami i wierszami, dowodząc, iż każdy właściciel domu ma prawo należeć do obierania reprezentantów. P. P. Lamb, Robert Wilson, Alderman Wood i Waitman popierali żywo jego wniosek. P. P. Wilmot i Grenfell mówili przeciw niemu. Ostatni rzekł: "Od 18 lat lyszę już ośm nasy raz mowę zacnego Baronetta i umiem ją na pamięć, z tego więc powodu proponuję przystąpienie do dziennego porządku. Za wnioskiem P. Burdeta było 58, a przeciw niemu 153 głosów, a zatem 18te natężenie płuc P. Burdeta w tym przedmiocie daremne było.

Ciągle jeszcze tak wewnątrz Anglii, jako i Szkocyi zachodzą rewolucyjne schadzki, a mianowicie w Manszestrze,

Leeds, Stockport i w Glasgowii. W Liwerpoolu było nawet zaburzenie, podczas którego przyszło do bicia między ludem i policyjnymi. W Blackburn miasteczku niedaleko Manszestru leżącym, utworzony nawet został związek kobiet, którego jest celem wspierać zdanie o reformie parlamentu, wpisać w dzieci wyobrażenia o rozwiezłej wolności i młode ich serca zaprawiać do nienawiści przeciw dotychczasowemu Rządowi i parlamentowi, z których ostatni w swej odezwie nazywają tyrańskim. Tu w Londynie zagrażają nam podobnym jak w r. 1817 na Spafield zgromadzeniem ludu. Aże ostatni ten plac jest już zabudowany, przeto nowe zgromadzenie odbyć się ma w środku miasta na byłym targowisku.

Wczoraj założył Xże Jorku węgielny kamień na nowy Kościół S. Pankracego. Będzie on wystawiony na wzór Świątyni Erechteus w Atenach, gdzie teraz Chrześcijanie odbywają służbę Bożą, i ma 150,000 Fs. kosztować. Sam Xże Bedford otrzymał za grunt nań 6000 Fs.

Wojsko Angielskie w d. 25 Maja r. b. wynosiło 104,349 ludzi, pomiędzy którymi 14,116 jazdy, 5412 gwardyi pieszej, a 84,821 ludzi piechoty liniowej.

Podług jednego z tutejszych dzienników był Rząd nasz w obawie o więzienia na wyspie S. Heleny. Niepodlegli południowej Ameryki wystać mieli wojenne okręty na jego uwolnienie. Z tego powodu zayść nawet miała na krążący przed tą wyspą naszey eskadrze odmiana.

Mówią tu o zmianie Ministrów, a mianowicie o oddaleniu Lorda Kanclerza. Okoliczność, że Xże Rejent zaprasza często członki opozycyjney strony izby wyż-

szey do siebie na obiad, dała powód do takowego mniemania.

Mamy tu niezawodne doniesienie z Port-Royal pod d. 19 Maja, że Portobello zostało przez niespodziewany napad przez Hiszpańskiego Jenerała Hore nazad zdobyte, i cała siła Jenerała Mac Gregor zniszczoną tam została. Wszyscy jego ludzie polegli, są ranionemi lub w niewolę zabranemi, kilku wyjąwszy, pomiędzy którymi Mac Gregor, którzy uratowali się na brygu. Hiszpanie tak nagle wpadli do miasta, że Mac Gregor za ledwo z 20 stop wysokiego okna potrafił na ulicę wyskoczyć. Zakazał on Pułkownikowi Rasler, który zamknął się w cytadeli, kapitulować, przez co wiele Angielskich officerow dostało się do niewoli, z którymi jednak obchodzą się Hiszpanie z wielką ludzkością.

List z Jamaiki donosi, iż nie udał się Lordowi Cochrane zamach na Lima, i że musiał z 4 swoiemi fregatami z pod tego miasta odstąpić. — W Chili zachodzić ma niezgoda pomiędzy powstańcami, i Jenerał St. Martin ma być złożony i na wygnanie skazany. — Z Augustury donoszą pod d. 28 Kwietnia, że powstańcy nowe odwieśli zwycięztwo nad wojskami Hiszpańskimi.

Z Rio-Janeiro donoszą, że Następczyni tronu Portugalsko-Brazylijskiego urodziła d. 4 Kwietnia corkę. Król, Następca tronu i cały Dwór tak dalece są tem zdarzeniem ucieszeni, iż żałoba po zmarłej Królowej odłożona została aż do odbycia uroczystości chrztu. — List z Rio-Janeiro pod d. 10 Kwietnia twierdzi, iż Jenerał Artigas po południu się z Rządem Buenos-Ayres i obowiązawszy się

połączyć swoje siły z tego przeciw Portugalczykom, został nawet po złożeniu urzędu przez Puyrredon najwyższym Dyrektorem Rzpłtey zjednoczonych prowincy Rzeki Plata obrany.

Z Karlsruhe d. 4 Lipca.

Król Bawarski w przejeździe swoim do wód Badeńskich przy Rastadt, dokąd go Królowa poprzedziła, przybył tu wczoraj, iadł obiad u W. Xcia, a o odźwie 4 udał się w dalszą drogę. — W Baden oczekują Następcy tronu Pruskiego i innych Xiążąt tegoż Domu, iako też jednego z Królewiców Niderlandzkich. Ma tam także przybydź znany Baron Bignon, niegdy Francuzki tu Poseł. Robione tam także są pod zarządzeniem Dyrektora Weinbrenner parowe kąpiele.

Pierwsza izba Stanów przyjęła także uchwały przez drugą izbę kredyt na 3,500,000 Zr. dla rządu, chciała tylko pierwey wiedzieć, które długi przez tę pożyczkę spłacone zostaną. Sądzą, iż ta izba nie przyymie wniosku drugiej izby względem uchylenia ostatniego edyktu względem szlachty, gdyż Seym związku Niemieckiego ma wkrótce względem tego przedmiotu ogólne dla całych Niemiec wydać postanowienie.

Mówią, iż reszta poddaństwa w W, Xięstwie zostanie w krótce na wniosek Rządu zniesiona.

Z Inspruka d. 7 Lipca.

Okolo S. Jana zaczęło się u nas rzęćcie żyta. Jak w przeszłym miesiącu mieliśmy rozmaite powietrze, tak na początku tego mamy nadzwyczajne gorąco, które d. 6 doszło do 30 stopniów podług Reaumiura; upał takiego tu od 42 lat nie było, bo w r. 1793 d. 18 Lipca było największe gorąco 29 stopniów.

Z KRAKOWA DNIA 21 LIPCA 1819 ROKU WE SRODĘ

Z Sztokolmu d. 22 Czerwca.

Dawniej wychodziło z Szwecyi wiele pieniędzy za drzewo na okręty do Rosyi i Pruss, teraz dostarcza go prowincya Schonen warsztatem okrętowem. Gdy J. K. Mość w powrocie z Schonen odwiedzić zamyśla Karlskronę i odbyć tam także obroty z kadetami morskimi, przeto zwolnieni z urlopów zostali wszyscy maytkowie na swoje stanowiska.

W przeszłym tygodniu Sekretarz Angielskiego poselstwa, P. George, pobiegł ztąd gońcem do Schonen. Angielski Posel, Lord Strangford, nie przeniósł się jeszcze do Królewskiego letniego domu Bellevue, który mu J. K. Mość na mieszkanie ofiarował, i przeszłego lata w nim mieszkał, ponieważ zamyśla przedsięwziąć podróż. — Minister Francuzki, Hr. Rumigny powrócił tu z Paryża.

D. 19 b. m. w wieczór zgorzała tu naysiękniejsza i naywiększa w całym królestwie sukienna fabryka P. Pillander z wszystkimi machinami i znacznymi zapasami. Zrzadzona przez to szkoda jest bardzo wielka.

Podług naynowszych doniesień z Fin-

landyi tamtejszy Rossycki korpus woyska ma być inaczej urządzony.

Gazeta Sztokolmska Poczta zawiera pod dniem wczorayszym w kształcie listu z Smäländ następującą anekdotę: Gdy Król na stacyi Gottasa nim konie przeprężono, znajdującym się tam kilku Inwalidom dawał pieniądze, rzekła włościanka do zebranych tam z ciekawości widzenia Króla: „patrzcie jak on jest dobry” jak całą garścią rozdał pieniądze; lecz wiedziałam już o tem od naszych żołnierzy którzy z ostatniey powrócili woyny, gdyż nie mogą się nachwalić jego staranności i dobroci, iakie im ciągle okazywał. „Król słyszając to, zlecił jednemu z iadących z nim, a tym miał być Hr. Brahe, aby się tej włościanki zapytał czyli się nie obawia woyny. „Bynaimniey, rzekła, bo z nim pódydą ochotero żołnierze, gdzie ich tylko poprowadzi, a my będziemy w domach i około roli pracować i Boga prosić, aby Króla przy życiu zachował. „

Po sześciu tygodniowey suszy upadł nakoniec u nas wczoray deszcz, i spodziewać się należy, iż zwątplone ięzczmień i owies

cokolwiek się skrzepią. Pszenica ma być w całym kraju piękna, ale żyto mizerne, a zatem średniego tylko spodziewać się możemy urodzaju.

Od brzegów Menu d. 7 Lipca.

Księstwo Lippe-Detmold otrzymało już także konstytucyją.

Król Wirtemberski uda się do Schwalbach lub Ems dla widzenia się z siostrą s. p. swej małżonki Następczyną Weimarską. Tamże ziada Następca tronu Niderlandzkiego i jego małżonka.

W Bawaryi panuje największa niechęć przeciw 18 Radcom pierwszej izby stanów, którzy przeciw woli Następcy tronu i 16 innych Radców odrzucili przyjęty w drugiej izbie projekt względem zaprowadzenia landratów. — Druga izba ukończyła już roztrząsanie względem długów krajowych i uchwaliła kredyt dla Rządu.

ROZMAITOSCI.

O użyciu Bzowek na Wodkę.

Bez (*Sambucus nigra*) rośnie sam z siebie w krzakach, ogrodach i polach. Dotychczas używany jest jego kwiat do picia i smażenia, a jagody na sok, a czasem i do farbowania wina, do czego jednak nie najlepiej służą. P. Aloys Wehrle w Wiedniu, czynił w roku zeszłym doświadczenie użycia tych jagód na wódkę, i znalazł je użytecznymi. Otrzymał z nich wódkę bez żadnej odrazy podobną do rumu. Wypraski od soku po aptekach wydają także jeszcze wiele spirytusu. Jagody bzone pędzą się tak na wódkę, jak jagody winne. Prassują się, postępując się z sokiem, jak z winnym moszczem, potem pędzi się na wódkę. Pozostałe wypraski przy stosownem z niemi się obęzciu, wydają o połowę więcej spirytusu,

niżeli równa ilość ziemniaków. Przy tem jest jeszcze ta korzyść, iż bzone krzak szybko rośnie i rzadko nie obrodzi. Spalone wypraski na wągiel wydają także piękną czarność czyli sadze.

Bogactwo, Roskosz, Zdrowie, Cnota.

Pszeceż się zawsze upięknia Warszawa,
Mówił Filip do Wacława.

Od kilku lat iak tutaj niebyliśmy oba,

Co za postać i ozdoba!

W którąkolwiek spojrzysz stronę,

Wszędzie twe oko zdziwione.

Ogląda przepych bogactw i roskosze.

Patrz tylko proszę,

Na liczne sklepy;

Człowiek iak ślepy,

W przód nim co kupić

Musi ostupić.

Choć sam środkiem ulicy piechotare łażę,

Mito mi, że ekwipaże,

Spędzają mnie często z drogi,

Przez bieg swój mnogi.

Iadący w każdym prawie koczku, lub karrecie,

Trzebaby składać hołd piękney kobiecie.

Swieżość tej płci od naszey wielbiona z zapalem,

Już bez różnicy wieku, jest tu iey udziałem.

Czy byleś na teatrze, iak tam złoto błyska?

Ow pająk, co tysiące zgóry światła ciska,

Jeśli cię dosyć w oczy niebiie,

Odwiędz tylko galerye...

Co nadto jeszcze uwie brać muzykę,

Mieszkańców czerstwość i tuszę.

Jest to dowodem, że ta przyjemna stolica,

Obok rozkoszy, bogactw, zdrowiem się zaszczycia.

Bo wyznay szczerze

Czy na parterze

Wzdumienie cię nie wprowadzi,

Dawał nasi znajomi, czerstwi i otulił

Co niegdyś chudzi,
Zaledwie mogli cieniem nazywać się ludzi?
Słowem; tu razem z Kochanowskim mówię:

Ze nic nad zdrowie.
Przydając jeszcze dwa życzenia moie,
To jest: bogactwa, rozkosze:
Niech mam to troje
O więcej nieba nieproszę.

Wszystko razem dziś w lubey widzimy
Warszawie;
Nieprawdaż Panie Wacławie?
Wszakże dla tych trzech zalet poszedzieć
w niey warto.
„Jabym chciał znaleźć (ręczę Wacław)
czwartą:

- „Cooto kochana!
- „Co w sercu pana
- „Jak i biedaka
- „Zawsześiednaka...
- „Za nic rozkosze, zdrowie i złoto,
- „Jeżeli cię tu niemasz cnoto!...

Świat ią zarówno wszędzie wielbi i ocenia,
Rzekł Filip, ganiąc próżne westchnienia;
Mógłbym cię o tey prawdzie przekonać tu
wreście,
Lecz chceszże za nią chodzić po tak
wielkiem mieście!

D. 23 Marca 1819. K. M.

Dnia 19 i 20 Lipca 1819.
Cena zboż różnego gatunku na Targu w
Krakowie sprzedawanych.

Korzec	1.	2.	3.	4.
	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
Przenicy	21 — 19	17 — 14	—	—
— Żyta	11 — 10	9 10	8 15	—
— Jęczmienia	7 15 6 15	6 — 5	—	—
— Owsa	5 15 5 —	4 15	—	—
— Jagiel	3 ² — 28	— 26	— 24	—
— Grochu	8 — 7	— 6 15	6 —	—
— Rzepaku	— — —	— — —	— — —	—

Cena Zboża
W Warszawie d. 11 Lipca.

Korzec Pszenicy	od Złp. 20 do 35.
— — Żyta	— — 14 — 16.
— — Jęczmienia	— — 12 — 15.
— — Owsa	— — 9 — 11.
— — Grochu	— — 12 — 16.

Cena Zboża
W Gdańsku d. 9 Lipca.

Łaszt 28 Korcy wynoszący.	
Pszenicy	od Złp. 680 do 900.
Żyta	— — 600 — 640.
Jęczmienia	— — 400 — 460.
Owsa	— — 340 — 360.
Grochu	— — 560 — 600.

Bieg Pieniędzy

W Krakowie d. 19 Lipca.

Czer. Zł. Holl. monetą Courant	Złp. 19 gr. 6
— detto Cesarski	— — 19 —
Fryd. Pruskie 33 — 15
Luidor 36 —
20to frankowy 32 —
Szeiny Wiedeńskie za 100 230 —
Złoty ryński Szeinami 1 — 21

D O N I O S I E N I A

W Kleparzu na publicznym końskim Targu przez publiczną licytacją sprzedane zostaną, kocz żółto lakierowany z wszystkimi porządkami. Oraz karetka dnia 27 Lipca b.r. o 11 godzinie ranney, za gotową zapłatą. Chęć kupna mających na oznaczony czas i miejsce zaprasza. W Krakowie d. 13 Lipca 1819 r.

Skorczyński, Kom. Sąd.

Pisarz Trybunału I. Instancyi W. M. Krakowa z Jego Okręgiem, wiadomo czyni iż domy dwa murowane z wszelkimi zabudowaniami, w Krakowie przy Ulicy Floryańskiej pod L. 538 i 683 w Gminie V. W. M. Krakowa między sąsiedzkimi domami po prawey stronie JP. Rosberga, a po lewey stronie Ur. Podlewskich Małżonków położone; Ur. Józefa i Apolonii Mazurkiewiczów Małżonków OO. W. M. Krakowa Professyi Mydlarskiej w Krakowie przy Ulicy Floryańskiej pod L. 538 mieszkalących dziedziczne, w którym pod L. 538 znajdują lokatorowie, JP. Moskalcki, Andrzej, Gilewski Lokaj, W. Wróblewski i JP. Danecki Rewizór. — Oraz Dom

trzeci także murowany, z wszelkimi zabudowaniami w Krakowie przy Ulicy Szpitalnej pod L. 575/6 także w Gminie V. W. Krakowa między sąsiedzkimi domami po lewej stronie od północy Rządowym, a po prawej stronie przy przecznicy ciągnącej się od Ulicy Szpitalnej ku Ulicy Floryańskiej położony w. Bernarda Gostkowskiego O W M Krakowa w Krakowie przy Ulicy Szpitalnej pod L. 575/6 mieszkającego dziedziczny, w którym lokatorowie W. D. biński i Ur. Gostkowski synowie Właściciela d. mu tegoż znajdują się, na rzecz JW. Jana Kantego Hrabiego Bobrowskiego Ok. Dóbr Niegoszowice w Okręgu W. M. Krakowa położonych Dziedzica, także w Niegoszowicach mieszkającego na zaspokojenie Summy kapitałnej złp. 10064 w Bankocetlach Widen: wedle daty 28 Października 1799 roku Ewaluować się mianey z procentem po 5 od 100 od dnia 28 Października 1799 roku rachować się mającym, oraz kosztów prawnych do ilosci złp. 80 przysądzonych, tudzież egzekucyjnych przy popieraniu niniejszey sprzedawcy likw dowac się winnych, przez Kórnornika Sądowego W. Jacka Kaweckiego na Mocy Wyroku Trybunału I. Instancyi W. M. Krakowa i Jego Okręgu pod d. 13 kwietnia 1819 roku między JW. Janem Kantym Bobrowskim powodem z jednej, a Ur. Józefem i Apolonją Mazurkiewiczami Małżonkami, oraz W. Bernardem Gostkowskim pozwanemi z drugiej strony zapadłego, i stosownie do przepisu Art 673 K. P. S. na po zatk wewzwania Egzekucyjnego w d. 22 Maia 1819 r. przez Filipa Łysikowskiego Wóznego tymże Mazurkiewiczom Małżonkom oraz Bernardowi Gostkowskiemu doręczonego, w dniu 30 Czerwca 1819 roku Urzędownie zajęte. W. Adam Krzyżanowski OPD. Patron przy Instancyach Sędowniczych Krakowskich, w Krakowie przy Ulicy Szpitalnej pod L. 561 mieszkający popiera to zajęcie. — Kopia zajęcia W. Piotrowi Grzybowskiemu Wóytowi Gminy V. W. M. Krakowa, oraz W. Filipowiczowi pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu I. W. M. Krakowa pod dnym 30 Czerwca 1819 złożone, a zaś Ur. Józef i Apolonja Mazurkiewiczowie Małżonkowie oraz W. Bernard Gostkowski dłużnicy stosownie do Art: 681 Kod: Post: Sąd: o temże zajęciu uwiadomieni zostali, którym kopie protokołu zajęcia wręczone. Protokół Zajęcia w Akta Hipoteczne v. Miasta Krakowa Vol. II. Księgi zajęcia Aktów hipoteki w dniu 1 Lipca 1819 roku na Karcie 22 pod N. 8 w pisany jest, a w Księdze II. Zajęcia Nieruchomości Trybunału I. Instancyi W. M. K. do Karty 286 do 295 d. 7 Lipca 1819 r. wciągnięty został. Termin do pierwszej publikacyi Warónkow Licytacyi na dzień 17 Sierpnia r. b. 1819 wyznaczony jest, a następnę w myśl Art. 702 K. P. Sąd. Na audencyi Trybunału I. Instancyi W. M. Krakowa z Okręgiem uskutecznione będą. — Dan w Krakowie d. 10tego Lipca 1819 r.

Kuliczhou ski, Pisarz.

Prezes Sądu Appellacyjnego Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu. Stosownie do Art: 118 Kodexu Cywilnego podaje niniejszym do powszechney wiadomości, iż Trybunał I. Instancyi kraju tego, Wyrokiem swoim z dnia 24 Maia r. b. na powództwo Maryanny Bodurkiewiczowny w Mieście Krakowie przy Ulicy S. Jozefa pod L. 91 zamieszkałej wydanym, nakazał śledzenie Brata iey Jana Bodurkiewicza, od lat przeszło czterech w miejscu ostatniego zamieszkania w Mieście Krakowie nieprzytomnego, poleciwszy dalsze dochodzenie nieprzytomnego Jana Bodurkiewicza, Sądowi Pokoju Wolnego Miasta Krakowa Okręgu Igo. W Krakowie dnia 3 Czerwca 1819 roku.

Nikorowicz.

Raubach S. S. Appell.

Prezes Sądu Appellacyjnego Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i iego Okręgu. Stosownie do art. 118 Kod. Cywilnego podaje niniejszem do powszechney wiadomości, iż Trybunał I. Instancyi kraju tego, na powództwo Dominika i Petronelli z Dobruckich Regoziniskich, niemniej Agnieszki z Dobruckich Kiereszybskiej, tudzież Franciszka Dobruckiego i Maryjanny z Dobruckich Młyńskiej, w swytskich w mieście Krakowie zamieszkałych wydał w dniu 6tym Lutego r. b. wyrok stanowczy, stórym nieprzytomność Ignacego, Józefa i Antoniego Braci, tudzież Katarzyny i Ludwiki Sióstr Dobruckich, żadney o sobie wiadomości nie dających, stosownie do art 119 Kod. Cywilnego uznana została. W Krakowie d. 3 Czerwca 1819.

Nikorowicz.

Raubach, Sek. S. Ap.